

Za.19.00 Mechelen; Zo 9.30 Eys; 11.00 Wahlwiller. Lezingen: Deuteronomium 30, 10-14; Kolossenzen 1, 15-20; Lucas 10, 25-37.

Naar aanleiding van wat ons dagelijks aan nieuws wordt voorgeschoteld kunnen we ons de vraag stellen: wat drijft de mensen, die ons door de TV worden voorgesteld? Wat willen ze? Waarom doen ze wat ze doen? Maar diezelfde vragen kunnen we ook onszelf stellen; Waarom doen we wat en doen zoals we doen? Worden we geleid door de reclame, die aan de TV- en Radioprogramma's vooraf gaat? Worden we geleid door een plichtgevoel t.a.v. partner, gezin, werk? Worden we geraakt door de omstandigheden waarin we komen te verkeren? Worden we geleid door waar we zin in hebben? Zijn er momenten dat we het gevoel hebben geen keus te hebben en kunnen we niet anders dan te laten gebeuren wat gebeurt: " 't is neet angesj.....?" Is ons gedrag misschien een mengsel van zo juist genoemde drijfveren? We willen toch goede mensen zijn.

Het Evangelie van vandaag heeft een interessant verhaal met een belangrijke aanwijzing voor ieder die ervan hoort en dus ook voor ons. Het betreft waardevol menselijk te handelen bij uitstek. De barmhartige Samaritaan functioneert als voorbeeldfiguur. Voor Joden met hun tempel in Jeruzalem waren Samaritanen ketters, afvalligen, die zich van hen afgescheiden hadden. Ze bouwden hun eigen plek van eredienst op de Gerizim, een berg in Samaria.

Wat gaat verhaal over? Een Schriftgeleerde, kenner van de Wet van Mozes stelt Jezus de vraag naar 'hoe goed te leven'? Jezus houdt zijn joodse toehoorders voor, dat uiterekend een ketter zich over een berooide en gewonde reiziger ontfermt. Die man laat zich raken door de concrete omstandigheden waarin hij komt te verkeren. Zelf op reis, stopt hij en helpt en hoe: hij verbindt de gewonde, tilt hem op zijn rijdier, brengt hem naar een herberg, vraagt goed voor hem te zorgen en belooft bij terugkomst de gemaakte onkosten te vergoeden.

Waarschijnlijk had de man de middelen, maar hij gebruikt ze dan toch voor een medemens in nood. De priester en de leviet, nota bene bedienaars van de tempel in Jeruzalem, kijken weg van de man en lopen met een grote boog om de gewonde reiziger heen.

Wat houdt dit verhaal in? Jezus klaagt hierin de (uiterlijke) vroomheid in zijn omgeving in die tijd aan: die staat n.l. los van effectieve naastenliefde. Waarachtig geloof en naastenliefde hangen voor Jezus onlosmakelijk samen. De echte gelovige is de Samaritaan, niet degenen die formeel dienaars zijn van de zogenaamde ware godsdienst in de tempel van Jeruzalem. Het verhaal is algemeen menselijk en bedoeld voor iedereen. Daarmee opent het de mogelijkheid voor iedereen om waarachtig godsdienstig te zijn. Iedereen kan zich laten raken door noodsituaties die hij/zij tegenkomt. Daarop ingaan brengt ons bij God.

Het verhaal doet ons de vraag stellen hoe onze eigen godsdienstig leven eruit ziet? De Samaritaan lijkt niet onbemiddeld te zijn. Hij doet wat in zijn vermogen ligt. Ons wordt daarmee gesuggereerd dat ook wij zullen doen wat in óns vermogen ligt, ook al kost het ons aandacht, tijd, moeite, materiële hulp naar vermogen. Maar wat in ieders vermogen ligt is niet voor iedereen hetzelfde. De eerste lezing uit het laatste van de vijf boeken van Mozes, samenvatting ervan en oproep tot trouw aan het Verbond met God, meent dat Gods aanwijzingen 'niet te zwaar zijn, niet buiten ons bereik liggen, niet uit de hemel gehaald hoeven te worden maar in ons hart verankerd zijn en met onze mond kunnen worden beleden. 'Gij kunt ze dus volbrengen' zegt de tekst. Bidden we dat we de kracht van Gods Geest mogen ervaren, opdat we waarachtig godsdienstige mensen mogen zijn. Amen